

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Davida Hipšra a soudců JUDr. Pavla Molka a JUDr. Tomáše Foltase v právní věci žalobců: **a) A. T., b) H. T., c) nezl. A. T.**, zastoupeni Mgr. Jindřichem Lechovským, advokátem se sídlem Sevastopolská 378/16, Praha 10, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, v řízení o kasační stížnosti žalobců proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 23. 8. 2016, č. j. 63 Az 10/2016 - 68,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I.

[1] Rozhodnutím ze dne 11. 4. 2016, č. j. OAM-731/ZA-ZA05-P17-2015, a rozhodnutím ze dne 11. 4. 2016, č. j. OAM-729/ZA-ZA05-P17-2015, Ministerstvo vnitra, odbor azylové a migrační politiky (dále jen „žalovaný“) neudělilo žalobcům mezinárodní ochranu podle § 12 až § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu.

II.

[2] Proti výše uvedenému rozhodnutí podali žalobci žaloby, které byly usnesením krajského soudu spojeny ke společnému řízení pod spisovou značkou 63 Az 10/2016. Žaloba byla následně zamítnuta v záhlaví uvedeným rozsudkem.

III.

[3] Proti rozsudku krajského soudu podali žalobci (dále jen „stěžovatelé“) kasační stížnost, již se domáhali zrušení tohoto rozsudku a vrácení věci k dalšímu řízení. Stěžovatelé namítali pochybení v řízení před krajským soudem, která jsou důvodem k podání kasační stížnosti podle § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s.

[4] V kasační stížnosti stěžovatelé uvedli, že v průběhu správního řízení před správním orgánem namítali, že jsou ruský hovořící, a z tohoto důvodu jim při návratu na Ukrajinu hrozí nebezpečí, což bylo dle stěžovatelů podloženo vlastními negativními zážitky s nezákonným chováním vojensky činných jednotek. Stěžovatelé dále uvedli, že se žalovaný těmito tvrzeními

vůbec nezabýval a ani náznakem nevyhodnotil relevanci těchto důvodů. Dle stěžovatelů se dále žalovaný ve svém rozhodnutí nevyjádřil k tomu, zda hrozí újma ruskojazyčným obyvatelům na Ukrajině, popřípadě přímo v dotčené části Ukrajiny. Z tohoto důvodu považují stěžovatelé rozhodnutí žalovaného za nepřezkoumatelné.

[5] Stěžovatelé zároveň namítli, že se krajský soud nezabýval podstatou žalobní námitky, tedy tím, zda se žalovaný dostatečně vypořádal s obavami stěžovatelů z pronásledování z důvodu jejich příslušnosti k ruské menšině na Ukrajině, ale pokusil se otázku sám meritorně posoudit, přičemž odkázali na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 12. 2008, č. j. 8 Afs 66/2008 – 71. Stěžovatelé zdůraznili, že pokus krajského soudu o vypořádání se s předmětnou otázkou nemůže žádným způsobem zhojit absentující posouzení otázky žalovaným.

IV.

[6] Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti uvedl, že rozsudek krajského soudu vypořádal obsah jednotlivých žalobních námitek v potřebném rozsahu a v souladu s příslušnými zákonnými ustanoveními. Žalovaný se neztotožnil ani s názorem stěžovatelů ohledně námitky nepřezkoumatelnosti, neboť dle jeho mínění stěžovatelé neprokázali žádnou okolnost, která by svědčila o přesahu vlastních zájmů. Žalovaný byl přesvědčen, že z jeho strany ani ze strany krajského soudu nedošlo k porušení právních předpisů či mezinárodních závazků ČR nebo k vadám v průběhu řízení, a z tohoto důvodu navrhl, aby Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítl podle § 104a odst. 1 s. ř. s. a v případě, že Nejvyšším správním soudem nebudou shledány důvody k odmítnutí kasační stížnosti, navrhl její zamítnutí pro nedůvodnost.

V.

[7] Nejvyšší správní soud posoudil kasační stížnost v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů a zkoumal přitom, zda napadené rozhodnutí netrpí vadami, k nimž by musel přihlídnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3, 4 s. ř. s.).

[8] Vzhledem k tomu, že se v projednávané věci jedná o kasační stížnost ve věci mezinárodní ochrany, zabýval se Nejvyšší správní soud v souladu s § 104a s. ř. s. otázkou, zda podaná kasační stížnost svým významem přesahuje vlastní zájmy stěžovatelů. Není-li tomu tak, Nejvyšší správní soud takovou kasační stížnost odmítne jako nepřijatelnou. Institut nepřijatelnosti a jeho dopady do soudního řízení správního Nejvyšší správní soud podrobně vyložil v usnesení ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 - 39, publ. pod č. 933/2006 Sb. NSS, v němž interpretoval neurčitý právní pojem „*přesah vlastních zájmů stěžovatele*“. O přijatelnou kasační stížnost se dle výše citovaného rozhodnutí může jednat v následujících typových případech: (1) kasační stížnost se dotýká právních otázek, které dosud nebyly vůbec nebo nebyly plně vyřešeny judikaturou Nejvyššího správního soudu; (2) kasační stížnost se týká právních otázek, které jsou dosavadní judikaturou řešeny rozdílně; (3) kasační stížnost bude přijatelná pro potřebu učinit judikaturní odklon; (4) pokud by bylo v napadeném rozhodnutí krajského soudu shledáno zásadní pochybení, které mohlo mít dopad do hmotněprávního postavení stěžovatele.

[9] K obecné námitce nepřezkoumatelnosti rozhodnutí o udělení mezinárodní ochrany odkazuje Nejvyšší správní soud na svou ustálenou judikaturu, zejména pak na rozsudek ze dne 5. 3. 2015, č. j. 9 Azs 322/2014 – 46, nebo rozsudek ze dne 13. 11. 2014, č. j. 5 Azs 126/2014 – 31.

[10] Co se týče námitky stěžovatelů ohledně bezpečnostní situace pro rusky hovořící osoby na Ukrajině, ztotožnil se Nejvyšší správní soud s tvrzením žalovaného i krajského soudu, přičemž

pokračování

odkazuje na usnesení ze dne 30. 9. 2014, č. j. 3 Azs 90/2014 – 20, nebo na usnesení ze dne 18. 3. 2015, č. j. 3 Azs 237/2014 – 25, která se bezpečnostní situaci ruský hovořícího obyvatelstva na Ukrajině věnují.

[11] Nejvyšší správní soud shrnuje, že v dané právní věci nevystala otázka, která by dosud nebyla v judikatuře Nejvyššího správního soudu řešena, nebo byla vyřešena rozdílně, zároveň nebyl shledán důvod, pro nějž by bylo nutné učinit judikaturní odklon. Krajský soud se nedopustil zásadního pochybení a posoudil věc v souladu s konstantní judikaturou.

[12] Ustálená a vnitřně jednotná judikatura Nejvyššího správního soudu tedy poskytuje dostatečnou odpověď na námitky uvedené v kasační stížnosti a Nejvyšší správní soud neshledal žádné další důvody pro přijetí kasační stížnosti k věcnému projednání. Proto kasační stížnost jako nepřijatelnou podle ustanovení § 104a odst. 1 s. ř. s. odmítl.

[13] Výrok o nákladech řízení o kasační stížnosti se opírá o § 60 odst. 3 větu první s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 6. prosince 2016

Mgr. David Hipšr
předseda senátu